Dosarul nr. 5r-613/2026
nr. PIGD. /4-26020831-12-5r-20022026/

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

22 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul – Gheorghe Ciobanu
Grefier – Roxana Rufina Șeremet

Cu participarea:
Apărătorul petiționarului (făptuitor) – Ion Negura
Agentului constatator al DMDTR a INSP – Evgheni Mangîr

În lipsa:
Petiționarului – Gheorghe Onica

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, contestația depusă de către Onica Gheorghe, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție Seria MAI06 Nr.931647 din 11.12.2025 și a deciziei agentului constatator de sancționare pe faptul comiterii contravențiilor prevăzute de art.235 alin.(1) Cod contravențional,-

a c o n s t a t a t:

La 11.12.2025, agentul constatator al DMDTR a INSP, Mangîr Evgheni a încheiat în privința lui Onica Gheorghe procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MAI06 Nr.931647, în baza art.235 alin. (1) Cod contravențional.

Agentul constatator a reținut în acțiunile lui Onica Gheorghe că, acesta la data de 30.06.2025 ora 16:52 în Chișinău (Botanica Sector) pe starda Decebal a încălcat prevederile pct.11 lit.b) RCR prin care ste obligat în timpul deplasării săa poarte centură de siguranță și să se asigure că și pasagerii au cuplate centurile, dacă autovehiculul este echpat cu acestea, faptă comisă cu mijlocul de transport de marca/model ***** n.î. *****, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 235 alin. (1) Cod contravențional.

Ca urmare, la 11.12.2025 agentul constatator Mangîr Evgheni a adoptat decizia de sancționare, care a fost inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MAI06 Nr.931647 și i-a fost aplicată lui Onica Gheorghe amendă în mărime de 9 unități convenționale, ce constituie suma de 450 lei și sancțiune complementară 3 puncte de penalizare.

La 12.02.2026, Onica Gheorghe a depus la Inspectoratul Național de Securitate Publică contestație nemotivată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție

Seria MAI06 Nr.931647 și a deciziei de sancționare pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.235 alin. (1) Cod contravențional, emisă de către agentul constatator Mangîr Evgheni.

La 19.02.2026, în cancelaria Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) a parvenit spre examinare contestația depusă de Onica Gheorghe împotriva deciziei agentului constatator al Inspectoratul Național de Securitate Publică Mangîr Evgheni, inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MAI06 Nr.931647 din 11.12.2025, care a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor pentru examinare de către judecătorul Gheorghe Ciobanu (dosar nr.5r-613/2026).

Conform contestației avocatul Ion Negura reprezentantul petiționarului Onica Gheorghe, solicită, anularea deciziei agentului constatator și a procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 931647 din 11.12.2025 cu încetarea procesului contravențional din motivul ilegalității încheierii procesului verbal și încasarea de la Inspectoratul Național de Securitate Publică în beneficiul lui Onica Gheorghe a cheltuielilor de judecata, taxa de timbru 200 MDL și cheltuielile de asistență juridică.

Motivează *inter alia* că, drept temei de fapt petiționarul motivează că, procesul-verbal contestat a fost întocmit în lipsa lui Onica Gheorghe, fără oprirea în trafic a mijlocului de transport și fără identificarea nemijlocită a persoanei care ar fi condus automobilul la data și ora indicată și menționează expres că, Onica Gheorghe nu a condus niciodată automobilul nominalizat în procesul-verbal și nu a avut nicio tangență cu fapta contravențională imputată.

Invocă motive de ilegalitate a procesului verbal și motivează în acest sens că, agentul constatator nu a identificat nemijlocit conducătorul auto și nu a administrat nicio probă din care să rezulte că Onica Gheorghe a condus mijlocul de transport la momentul pretinsei contravenții și răspunderea contravențională este strict personală (art. 16 Cod contravențional) și menționează că simpla indicare a numelui Onica Gheorghe într-un proces-verbal nu poate substitui proba certă a faptei și a autorului.

Afirmă că, la data și în intervalele orare indicate în procesul-verbal contestat, Onica Gheorghe era angajat cu contract individual de muncă, cu program complet, în cadrul SC „Luvimap Grup” SRL, mun. Chișinău, în funcția de ambalator produse, susține că are un loc de muncă fix, într-o singură locație, fără atribuții de conducere auto sau activități de transport.

Susține că, acest fapt este dovedit prin contractul individual de muncă nr. 04/25 din 01.03.2025 și Ordinul de angajare nr. 4/03 din 01.03.2025 și menționează că Onica Gheorghe nu activează în calitate de șofer, fiind zilnic încadrat în muncă, ceea ce face faptic imposibilă săvârșirea pretinsei contravenții.

Mai menționează că, în procesul-verbal este indicată în calitate de martor asistent numita Ursu Liudmila Petru și susține că datele de identificare ale lui Onica Gheorghe au fost indicate eronat, ceea ce a determinat o confuzie gravă cu privire la identitatea reală a persoanei care a condus mijlocul de transport la momentul constatării faptei contravenționale.

Reiterează că, în lipsa identificării nemijlocite a conducătorului auto, agentul constatator a preluat superficial/eronat informațiile comunicate, fără verificări

suplimentare, atribuind în mod greșit fapta lui Onica Gheorghe și susține că, procesul-verbal este astfel afectat de vicii esențiale de identificare, iar orice dubiu cu privire la autorul faptei, profită persoana sancționată.

Remarcă faptul încălcării prezumției de nevinovăție și a dreptului la apărare, invocând în acest sens că, procesul-verbal a fost întocmit în lipsa lui Onica Gheorghe, fără audiere, fără administrarea probelor și fără verificarea identității reale a conducătorului auto, fiind încălcate grav dreptul la apărare și prezumția de nevinovăție, garantate de Codul contravențional și art. 6 CEDO.

În contextul circumstanțelor expuse petiționarul propune soluția la caz privind admiterea contestației, anularea procesului-verbal seria MAI06 nr. 931647 din 11.12.2025, încetarea procesului contravențional și audierea martorului asistent Ursu Liudmila Petru, pentru clarificarea circumstanțelor privind identificarea persoanei care a condus mijlocul de transport.

Aprecierea instanței referitor la termenul de depunere a contestației și procedura de examinare

Conform art.448 alin.(1) Cod contravențional, Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8).

Alin.(4) al aceluiași articol stabilește că, Contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația şi dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție Seria MAI06 Nr.931647 și decizia agentului constatator au fost încheiate la 11 decembrie 2025, în absența făptuitorului Onica Gheorghe, iar contestația a fost depusă la data de 12.02.2026 la Inspectoratul Național de Securitate Publică, copia căreia a fost expediată în adresa acestuia.

Avocatul Ion Negura, reperezentantul petiționarului Onica Gheorghe a anexat la materialele cauzei dovada că ultimul a consemnat primirea la 27.01 a procesului-verbal cu privire la contravenție Seria MAI06 Nr.931647 și a deciziei agentului constatator, iar agentul constatator în ședință de judecată a susținut contestația și nu a prezentat o dovadă de înmânare la o altă dată concretă a actelor contestate, respectiv instanța consideră că lui Onica Gheorghe i-au fost aduse la cunoștință actele contestate la data de 27.01.2026.

Conform art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, *(3) la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlineşte.*

La caz, reieșind din prevederile art. 448 alin. (1) Cod contravențional și art. 231 alin. (3) CPP, ultima zi a termenului este 11 februarie 2026, iar termenul limită de depunere a contestației expiră la sfîrşitul primei zile lucrătoare și anume la data de 12 februarie 2026.

Prin urmare, reieșind din prevederile legale enunțate supra în coraport cu circumstanțele de fapt a depunerii contestației, instanța de judecată apreciază că contestația a fost depusă în termen.

Conform art. 395 alin. (11) Cod contravențional, contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1^1). Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională prevăzută în capitolul XIII din cartea întâi se examinează de către instanța de judecată în a cărei raze teritorială a fost săvârșită contravenția.

În contextul normelor menționate supra și având în vedere că locul săvârșirii este indicat Chișinău (Buiucani, Sector), respectiv examinarea prezentei contestații ține de competența Judecătoriei Chișinău.

Poziția participanților la proces și procedura de citare.

Avocatul Ion Negura, în ședință de judecată a susținut contestația pe motivele indicate și le-a expus în cadrul ședinței de judecată a solicitat să fie anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator, cu încetarea procedsului contravențional.

În acest sens a făcut referință și la explicațiile făcute chiar de către Ludmila Ursu, care susține că ultima a indicat date false, că Oncica Gheorghe s-ar fi aflat la volanul acestui mijloc de transport în șapte cazuri.

Susține că în baza declaraților făcute de către Ursu Ludmila au fost perfectate acesteai 7 procese-verbale cu privire la contravenție în privința lui Onica Gheorghe în diferite perioade, care toate au fost contestate și a menționat că, în perioada când a indicat că Onica Gheorghe ar fi condus mijlocul de transport, acesta se afla într-o mica deplasare peste hotare, invocând ca agentul constatator nu a identificat persoana care *de facto* se afla la volanul mijlocului de transport în momentul comiterii acestor contravenții.

Agentul constatator al DMDTR a INSP Evgheni Mangîr, în cadrul ședinței de judecată, a susținut contestația, inclusiv pe motivele expuse în ședința de judecată de către avocatul Ion Negura.

A specificat că doar după perfectarea procesului-verbal cu privire la contravenție a constatat că, Onica Gheorghe în perioada când era indicat că acesta ar fi condus acest mijloc de transport implicat în comiterea acestor încălcări, Onica Gheorghe se afla peste hotarele Republicii Moldova. A motivate că, la perfectarea procesului-verbal cu privire la contravenție a luat ca bază informația declarată de către Ursu Ludmila, iar ultima la rândul său a indicat că această informație i-a fost oferită de către firma de taxi căreia i-a transmis în locațiune automobilul.

Petiționarul Onica Gheorghe în ședință de judecată nu s-a prezentat, desi, a fost legal citat, respectiv prin prisma prevederilor art. 455 alin. (3) Cod contravențional instanța a dispus examinarea contestației în lipsa acestuia, or, acesta și-a manadat avocatul Ion Negura pentru a-i asigura apărarea.

Examinarea contestației

Studiind materialele dosarului contravenţional și ale contestației raportate la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecății, instanța de judecată consideră că contestația înaintată urmează a fi admisă ca fiind întemeiată, reieșind din argumentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În acest sens, art.8 alin.(2) Cod contravențional, prevede că este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională

Conform art.10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârșită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

De asemenea, conform prevederilor art.14 alin. (1)–(3) din Codul Contravențional al RM, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Procesul contravenţional conform art.374 Cod contravenţional, este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. (2/1) Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei. (3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii, nform art.375 alin.alin.(1), (2) și (3) Cod contravențional, se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este

dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Totodată, art.381 alin.(4) Cod contravențional, prevede că autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 425 alin. (1), (2) și (3) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesulverbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Este relevant, că art 440 alin.(1) Cod contravenţional, stipulează că, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesuluiverbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu alin.(1) al art.442 Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Instanța de judecată la examinarea cauzei contravenționale, va ţine cont de rigorile art.458 Codul contravențional, care indică că examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante

şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei. Instanța reține că pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Pentru constatarea existenței contravenției imputate lui Onica Gheorghe şi constatarea vinovăției, de către Inspectoratul Național de Securitate Publică, autoritatea din care face parte agentul constatator Mangîr Evgheni a fost prezentate acte care anume confirmă că la volanul automobilului nu se afla pretinsul făptuitor Onica Gheorghe.

Or, anume, potrivit declarației proprietarului vehiculului de model/marca ***** cu n.î. *****, Ludmila Ursu aceasta a declarat că la data de 09.07.2025 ora 16:33 la volanul acestui mijloc de transport se afla Onica Gheorghe, cod personal *****, n. *****.

Ulterior la data de 27.01.2026 Ludmila Ursu fiind audiată de către agentul constatator al DMDTR a INSP, Evgheini Mangîru a declarat că aceste datele personale cu privire la aflarea lui Onica Gheorghe la volanul acestui automobil la data de 09.07.2025 ora 16:33 i-au fost oferite de către responsabilii de la firma de taxi „Spicy Plus” la care se află în locațiune acest automobil, fiind prezentat în acest sens contractul de locațiune din 19.02.2025 semnat de Ludmila Ursu și această companie.

Ursu Ludmila în explicație a indicat că personal nu-l cunoaște pe Onica Gheorghe, pe numele căruia au fost perfectate mai multe procese-verbale cu privire la contravenții.

A menționat că a fost informată de către agentul constatator Evgheni Mangîr că persoana indicată în procesele-verbale cu privire la contravenție Onica Gheorghe a venit să depună plângerea pe ea, precum că ar fi indicat date false precum că el s-ar fi aflat la volanul acestui vehicul. În acest sens, a reiterat că ea nu poate ști cine se afla la volanul automobilului dat în locațiune și datele lui Onica Gheorghe i-au fost comunicate de firma „Spicy Plus” și a precizat că nu făcut-o cu rea intenție.

Agentul constatator Evgheni Mangîr în ședință de judecată a confirmat că după ce Onica Gheorghe a făcut cunoștință cu procesul-verbal cu privire la contravenție acesta a făcut declarații că niciodată nu a condus acest mijloc de transport și nu are nicio o tangență cu fapta contravențională imputată, iar aceste circumstanțe au fost verificate și s-au adeverit după ce Ursu Ludmila și Onica Gheorghe s-au prezentata la INSP și au făcut declarații la caz care au fost verificate ulterior de către agentul constatator.

Astfel, la caz, instanța a constatat lipsa în acțiunile lui Onica Gheorghe a faptei imputate prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravențional.

În susținerea poziției sale, instanța reține că, Decizia asupra cauzei contravenționale este un act administrativ cu caracter individual şi se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, însă doar în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, prezumția de veridicitate a consemnărilor făcute de către agentul constatator în cuprinsul procesului verbal cu privire la contravenţie Seria MAI06 Nr.931647 și Deciziei agentului constatator de sancţionare din 11.12.2025 referitoare la situația de fapt a fost răsturnată prin lipsa la materialele cauzei

contravenționale a probelor legal administrate, fapt care pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator la constatarea contravenției imputate lui Onica Gheorghe.

Potrivit jurisprudenţei CEDO (cauza Ziliberberg contra Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005) acuzarea adusă unei persoane privind comiterea unei contravenţii echivalează cu acuzarea acesteia de comiterea unei infracţiuni, din care motiv fapta imputată contravenientului şi calificarea acesteia, adică învinuirea propriu-zisă, trebuie să fie clară şi concretă.

Reieşind din cerinţele art. 6 parag. 3 lit.a) CEDO, primul drept recunoscut unui acuzat este cel de a fi informat despre motivele acuzaţiei. Acest drept este pus în practică de semnificarea unui act de acuzaţie, în care sânt consemnate faptele imputate unei persoane. În opinia Curţii, este vorba de „notificarea oficială care emană de la autoritatea competentă de a acuza persoana de comiterea unei infracţiuni penale" (CEDO 19 dec.Brozicek c/ Italiei serie A).

Infracţiunea trebuie să fie definită în acest act în termeni clari şi precişi pentru a exclude arbitrarietatea şi a-i da posibilitate acuzatului să cunoască exact învinuirile ce îi sunt aduse, ca să-şi poată organiza apărarea într-un mod valabil, cerinţă, care în speţă, n-a fost respectată de agentul constatator, astfel fiind încălcat dreptul contravenientului la un proces echitabil, încălcare care se ia în considerare de instanţă din oficiu.

Or, pe cale de consecință, dacă în urma procesului de interpretare și apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la vreunul din elementele necesare pentru tragerea la răspundere contravențională, prezumția de nevinovăție nu este înlăturată, iar dubiul existent va profita celui acuzat, urmând a fi valorificat ca o probă în favoarea nevinovăției sale.

Pertinentă în acest sens este și jurisprudența CtEDO, (cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001), CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art. 6 §2 din CEDO. În cauza Anghel versus România (§ 52 din 04 octombrie 2007), sau cauza Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994, în care CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatului. În alt context, instanța de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuții de constatare a faptei contravenționale, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal.

Prin urmare, din aceste argumente rezultă că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție.

În acest context, art. 442 alin. (1) Cod contravențional, prevede că, Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Instanța reține că persoana sancționată are dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea

împrejurării că situația de fapt expusă în procesul verbal cu privire la contravenţie Seria MAI06 Nr.931647 și Deciziei agentului constatator de sancţionare din 11.12.2025 nu corespunde modului de desfășurare al evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta proporționalitatea dintre scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale, prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

Conform prevederilor art. 385 alin. (1) și (2), (1) Agentul constatator este reprezentantul autorităţii publice care soluţionează, în limitele competenţei sale, cauza contravenţională în modul prevăzut de prezentul cod și, respectiv, (2) Este desemnat ca agent constatator funcţionarul din autorităţile indicate la art.400–423[10], împuternicit cu atribuţii de constatare a contravenţiei şi/sau de sancţionare.

Or, dreptul la un proces echitabil nu trebuie privit ca o noțiune abstractă și formală, acest drept se realizează și prin posibilitatea instanței de a da apreciere măsurilor întreprinse de către agentul constatator privind acumularea probelor care dovedesc fapta comisă de către contravenient, prin analiza aspectelor care sunt relevante pentru fiecare materie în parte, inclusiv la capitolul faptei presupus contravențională.

În acest sens, sunt relevante aprecierile Curții Constituționale, care în Hotărârea nr. 21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituțională a statuat cu titlu de principiu că: „[…] regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție. [...] 36. În același sens, Curtea reține că, potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu îi profită celui acuzat (in dubio pro reo). [...] 46. Astfel, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, mutatis mutandis, Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de nord din 17 decembrie 1996, § 68) [...] 47.

Astfel, instanța de judecată constată că decizia de sancţionare, inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie Seria MAI06 Nr.931647 din 11.12.2025 a fost emisă de către agentul constatator în lipsa unor probe pertinente, concludente şi utile ce ar dovedi identificarea lui Onica Gheorghe că la data de 09.07.2025 ora 16:33 s-ar fi aflat la volanul vehiculului de model/marca ***** cu n.î. ***** și a comis fapta prevăzută de art.235 alin. (1) Cod contravențional.

Prin urmare în această parte instanța de judecată va admite contestația, și va dispune anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare Seria MAI06 Nr.931647 din 11.12.2025 și va înceta procesul contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Concomiten, instanța va respinge ca neîntemeiată contestația în partea ce ține de solicitarea privind încasarea de la Inspectoratul Național de Securitate Publică în beneficiul lui Onica Gheorghe a cheltuielilor de judecata: taxa de timbre 200 MDL și cheltuielile de asistență juridică.

Conform art.2 din Legea taxei de stat nr.213 din 31.07.2023, în vigoare din 01.01.2024, indică că (1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice şi juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum şi pentru fiecare contestaţie împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenţionale atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac. (2) Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepţia cazurilor prevăzute de prezenta lege. (3) Prin derogare de la alin.(1), nu se percepe taxă de timbru de la autorităţile şi instituţiile publice în acţiunile care au ca obiect încasarea unor sume de bani la bugetul public naţional. (4) Taxa de timbru constituie 200 de lei.

Totodată conform art.448 alin.(8) și (9) Cod contravențional, (8) Pentru contestaţia depusă împotriva deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr.213/2023. (9) În cazul în care contestaţia nu este însoţită de dovada de plată a taxei de timbru, instanţa de judecată îi oferă timp părţii pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă, în termen de 15 zile, partea nu înlătură neajunsurile, contestaţia nu se consideră depusă şi, împreună cu actele anexate, se restituie printr-o încheiere ce nu se supune niciunei căi de atac.

În acest sens, instanța atestă că taxa de timbru este condiția legală pentru primirea spre examinare a contestației, care Onica Gheorghe la depunerea contestației a achitat taxa de timbre, fapt confirmat prin achitarea notei de plată prin intermediul Serviciului Guvernmental de plată Electonice „MPay” Seria și numărul A 00 5926 9912 2513 din 06.03.2026, în sumă de 200 lei (f.d.42).

Pentru determinarea persoanei fizice ori juridice de la care se cere restituirea sumei instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, urmează să țină cont de prevederile legale, care atît în Codul Contravențional cât și în Legea taxei de stat nr.213 din 31.07.2023, în cazul contestaţie împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenţionale nu a reglementat acest fapt, în cirumstanțele în care taxa de timbru se varsă în contul instanței de judecată cu scopul de a acoperi și compensa costurile administrative și lucrările de secretariat din cadrul instanțelor de judecată.

În acest sens, relevante și constatările Curții Costituționale în pct.119 din Hotărâre nr.20 din 26.09.2024 privind controlul de constituţionalitate şi excepţia de neconstituţionalitate a articolelor 2 alin.(2) din Legea taxei de stat nr.213 din 31 iulie 2023 şi 84 alin.(4) din Codul de procedură civilă (sesizările nr.269a/2023, nr.7g/2024, nr.64g/2024, nr.75g/2024 şi nr.153g/2024) (taxa de timbru), unde Curtea subliniază că dreptul de proprietate, garantat de articolul 46 din Constituţie, nu este un drept absolut, poate suporta limitări şi este susceptibil de ingerinţe ale statului în ceea ce priveşte exercitarea atributelor sale. Limitarea exerciţiului acestui drept poate fi impusă de necesitatea asigurării unui echilibru între interesele individuale şi interesul general, iar uneori are ca scop protecţia drepturilor şi a libertăţilor altor persoane (a se vedea DCC nr.52 din 2 iunie 2020, § 22; HCC nr.4 din 3 martie 2022, § 47). Totuşi, aceste restrângeri

trebuie să respecte cerinţele prevăzute de articolul 54 din Constituţie, şi anume, să fie prevăzute de lege, să urmărească unul sau mai multe dintre scopurile legitime stabilite la acest articol, să fie necesare şi proporţionale cu situaţia care le-a determinat.

Conform art. 45 Cod contravențional, *(1) Persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale. (2) Soluţionînd cauza contravenţională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenţie în cazul în care nu există divergenţe asupra întinderii lui.*

Prin urmare, în contextul temeiurilor de drept menționate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge solicitarea petiționarului Onica Gheorghe privind restituirea taxei de timbru în sumă de 200 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, or, petiționarul este în drept pe acest capăt de solicitare să-și apere drepturile lezate prin acțiune depusă conform legislației procedurale civile.

Pornind de la premisele enunțate și în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (1^1), art. art. 448, 460-462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

HOTĂRĂŞTE:

Se admite parțial contestația depusă de Onica Gheorghe, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție Seria MAI06 Nr.931647 din 11.12.2025 și a deciziei agentului constatator de sancționare pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.235 alin.(1) Cod contravențional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MAI06 Nr.931647 din 11.12.2025 și decizia agentului constatator de sancționare, prin care Onica Gheorghe, născut la *****, IDNP ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute la art. 235 alin.(1) Cod Contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției, cu încetarea procesului contravențional.

Se respinge ca neîntemeiată, solicitarea avocatului Ion Negura în interesele petiționarului Onica Gheorghe privind restituirea taxei de timbru.

Hotărârea motivată pronunțată în ședință publică la 22 mai 2026.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Gheorghe Ciobanu**